124. Sina puhkimisele lund tohtse mina ja noore kuuvahd, et kirbud ei figineks.

125. Wanaskuus lehgatakse särk, et kirbud ei figineks.

126. Pääd piirakse (meested) ja juuksid lõrgatakse (naised) manal kuul, et nad ruttu jälle juureks ei kasvaks.

127. Kesknädal niidetud lamba naha päale kasvab valge kesta kord.

128. Noorel kuul meres pestud lamaste vill figineb hästi.

129. Päraftpidamisest paneb lapse ema omad kirjku riided tile päale; last lastakse raamatud lugeda (sõrmedega riidejid mööda wedada); kui vaderid lemaga remmi juurde tulevad, löövad lemale raamatuga 3 kord päha.

130. Kirjkust koda tulles pisipilakse last kolm kord käte päal, et ka ala ei pisiksa.

131. Kui õpetaja lapse päale vett paneb, liigutab vader, kelle käte päal laps on, selle all oma sõrmi; nii nutku nagu ta wõib, et lapsest tubli läbi tõsta nimene saaks.

132. Pulmas oli „maki hoidja", et enne ehjust makisõrdei wõinud rõõka, ega koldest kuld, kui pulm juba remmi laga isdus.

133. Noorpaar istub selliti, joob kolm kord kuuma õlut, puut omas ja peigmees omas kodus katsuvad enne kesti pulmalisi kolm kord suppi maitsa, kui keegi enne

wed maitseb, iteldakse: M.V. maitses noorevahva õnne ära.

134. Suvad ja kindad, mis puut kingitusteks wälja jagas, olid ühe lenna sugulase, meesterahva, käes, kes nendega kühja kuba mööda tuhker hüppas; kui keegi lenne sama tahtis tulla, ajas teda lenne sugulane piitsaga minema.

135. Elmedest tehtud „sarnud seppel" võetakse pruudi päält ja lasu panakse päha, mis juures teda peigmees sugulased „sinkavad" (pilkavad); pruut peab sellejuures oma suuafarest näitama ja ennast kaitsma.

136. Kes Võnlu esimesel pühal esite kirkust koju saab, sellel on sui suur tõõ jõud (ja kodu viivad, sippisid kõlieks).

137. Lapsed tahtsi kõstrel vikka nelgapäeval riisuda.

138. Kus surnu majas, säal ei käi naesterahvas palja peaga ehk palja jalu. Maja hoidakse kütmata. Kütmal põleb. Tööd ei tehta, et päraft tõõ raske ei oleks.

139. Surnu kirstu päal istub ikka üks isane, kes hobust ajab ja üks emane, maimise lükkalaps. Kõik tee, olgu ka nii pisike kui tahes, lauldakse.

140. Matmiselt tuuba tulas võta surnu matmise kerves ja laiskas, ühna muiale maha panemata, vankrelt ja tõõ nendega seina külge, siis kaurad tulevad ära.

141. Päraft matmist sõidakse uba suppi, matmise leem". Rõkas